

טובא דחף נאמר דאם כבר קנה השטרות בק"ג דהגם דהם מבח כדוניה קאתו דעם כל זה הוה ליה כשמתקבל אחריות עליו כלו ליה ממנו כפי השטרות וקפץ עליו במלואו וזה חתנו לוקח הרבית מן הגוים בעד המתנת מעותיו דכיון דחתנו לא נתן לו בעדש שום מעות כלל אם כן לא מחוי תו כאגר נטר כלל ואפילו שיקנה אותם לו בק"ג מאי הוי כיון שלא קבל חמיו ממנו בעדש שום פירוטה כלל לא מתנתם הוה שנתנס לו אם כן ודאי פאי דשרי לקבל עליו המוכר אחריותם ואין בזה בית מיוחס כלל וכן מוכח בהדיא ממנה שכ' הריב"ש בשם הרשב"א הביאו מרן הב"י בסס"י קס"א והט"ו כפי' קע"ו סק"ח יע"ש והוא ברור . ומנה שכתב דקרוכ הדבר לדמותו למ"ש רמ"א כפי' קע"ו ס' ו' דכפוסק מעות לחתנו לא התירו לא קודם הנשואין וכו' ע"כ הרואה יראה להרב ט"ו שם בסק"ח מה שכ' על זה מרעב עלמנו ומלהבוס והחסם ענינו יחזו דרמיון רמ"מ לא דמי כלל ורתוק הדבר כרתוק מזרח ממערב ואדרבא מדבריהם איכא סייעתיא רבתי לדברינו הנ"ל וכמובן והרב"ש פשוטים למבין . גם מה שכתב על תי' הב' דהרב"א דחי' בין מלוא לפקדון וכו' דכתב מר דאינו אמת בשום פנים חדא דתשו' הרשב"א קרי בחיל וכו' גם אם המכר קיים וכו' ע"כ לא ידעתי היכן קרי בחיל ואפילו בלחש וברמז לא נמצא כזאת בדברי הרשב"א כלל כי אם דכל תשו' הרשב"א סוכבת על גר"ד דוקא ותו לא מיירי . גם מ"ש עליו מדברי רמ"א והש"ך וכו' המעייין היטב בדברי הרב"א הנז' לבטו יבין דלא כל לתרץ כי אם תשו' הרשב"א עלמס כי היכי דלא לפלגו אהדדי ולא לדעת הסמ"ע והש"ך כלל כמו שיראה המעייין . ומנה שכתב דלולא דברי הסמ"ע והש"ך ברעת רמ"א היה אפ"ל דרמ"א מיירי במכרו בשוה וכו' והרשב"א מיירי כדוניה וכו' ע"כ כמה מהדוחק הגדול יש בתי' זה אשר לא יכולהו שכל ורעיון לומר דהרשב"א מיירי כדוניה ורמ"א שפסק לדון זה עלמנו מתשו' הרשב"א עשה לעלמו נדון אחר אשר לא דבר בו הרשב"א כלל ולכל הפחות בתחילה הוה ליה לרמ"א להקשמיבנו דינא דהרשב"א גופיה ובתרי הכי הוה ליה למימר והוא הרין למוכר חובו בשוה וכו' לא ודאי דליקא כלל וכמובן . ומנה שכתב לתרץ עיקר קושית הכנה"ג יו"ד ס' קע"ג הנכ"י אות קט"ו על דברי מרן הב"י שלמד דין המשכון מח"מ ס' ס"ו דעיקר ראית מרן היא מדין משכונא קרקע דהגם שמכר לשטר המשכנתא בשוה מ"מ שדר בה הוי רבית דאובל פירותיה וכו' ע"כ לא לרק בזה כלל דלא דקדק בדברי מרן שכתב ח"ל שכן מתבאר בח"מ ס' ס"ו אלל מ"ש הרב בעל התרומות וכו' ע"כ ותיבת אלל שכתב מרן הויה תיובתיה דמר וכמובן ומכרח דעיקר ראית מרן היא מסיפא דהיא דינא סב"ט הנז' וראית מהריב"ל היא מס' ס"ו הנז' ס' ו' וכמובן נחזור לעיקר דין מור"ם דריש ס' ס"ו הנז' דהנכח הוא לענד"ן מה שכתב הגאון הרב התומים בסוד"ק והרב משה"א כמ"ש המעייין ואין עליהם דבר סת' כלל והדברים פשוטים עד מאד . עוד הביא למ רמ"מ מ"ש מהריב"ל בח"ג ס' ס' בשם שיטה לאחד מרכי פרוכניא שכתב בשם הראב"ד והרדב"ש ז"ל

והעתיק מר כל ד"ק וכתב עליו ח"ל וסכרת הדרכ"ש הוא ממס סכרת הכך י"א שהביא הר"ן והגמק"י וגם העתיק מר כל דברי הריטב"א אשר הביא דבריו הרב"א בש"מ למציעא על דס"ד ע"ס הל' ע"ש וכו' הוא ללא לורך דכבר אספס וקבלס הרב כהונת עולם שם כפי' הנז' באותו לשון קנו' כמיטבו שיחה נאה ובקצר אמין וכבר הוא היה מונה כל כת המתירים הנז' וכת האוסרים כמו שיראה הרואה ומנה תועלת להעתיק כל לשונם מאחר שהספרים הם מטייט לרוב ויד כל אדם משמשת בהם כידוע ולא היה לריך רמ"מ אלל לרמוז לנו דברי הכהונת עולם ותו ל"מ . עוד הביא לנו מה שכ' הכענה"ת בשם יש מי שאומר שאין למכור שטר חוב בפחות לא דוקא בהגיע זמנו ואייתי עליה מר קו' הרב גר"ת יע"ש ומר תרין יתיב דעביד איניש דזכין דיניה והוא מוכרו לזולתו עבור ערחתו לגבותו ושלא ילטרך לעמוד עמו בדינא וכדייני וכו' ע"כ ולענד"ת תי' זה לא נהיר דאעו ברשיעו עסקינן להיות ליה רשע ולא ישלם הלא כיון שהגיע זמנו חייב לפדוע לו באין אומר ואין דברים ומי פתי ימכור שטרו בפחות אחר שהגיע זמנו הא ודאי דליקא וכמובן . עוד כתב מר ח"ל ולשו' זו קבלת אחריות ל"מ ול"מ לא דעיקר הדבר תלוי שלא יהיה אנ"ן לא דלעיקר הדין אין סב' אמת דהא קי"ל מרבין על השכר והט' משום דהוה ליה כמכר חובו בפחות אע"ג דלא הגיע זמנו אבל לענין קבלת אחריות נראה להדיא דענתם כרעת הי"א דהר"ן דס"ל דמתקד וכו' עכ"ל יע"ש כ . וכל דבריו בזה הם מן המתמיהין ושלא בהשגחה יפה נאמרו וכו' דהרואה יראה בכענה"ת שכתב כן ח"ל ודבר זה יש שאומר דוקא שטר חוב שהגיע זמנו ולא קבל עליו אח' כי אם מן הקדן הא לא הגיע אי נמי קבל אח' מהכל אסור דלא ברע מערשא דאסירא עכ"ל יע"ש הרי להדיא מבואר בכה"ת דגם היש שאו' הנז' אוסר בקבלת אחר' הכל ואף מר לא השגיח בזה וכ' בפשיטות ברעת היש מי שאומ' הנז' דס"ל כרעת הי"א דהר"ן דהם מתירים אפי' בקבלת אחר' כל החוב כמו שכ' רמ"מ עלמנו לעיל ברעת הי"א דהר"ן מאחר דהיש שאו' שהביא בעה"ת קרי בחיל וטוח ככרוכיא דקבלת אחר' מהכל אסור וכנו' לעיל ובאמת שהדבר מתמיה טובא עליו וכנו' לעיל שלא שת לבו גם לזאת והוא פלא . גם מה שכ' דלעיקר הדין אין סברתם אמת מדקי' לן מרבין על השכר וכו' תמהני טובא כלו תורה דליה היא וחדשות הוא מגיד והלא הרמב"ן שהבי"ד הכענה"ת שם בשער מ"ו חלק ד' ס"ג מה"ט גופיה הוא דפליג על היש מי שאו' הנז' שכן כתב שם ח"ל בודאי שאף על גב שלא הגיע זמנו מתקד כדמובן בגמ' דילן בפ' איזהו כשך גבי מרבין על השכר וכו' עכ"ל יע"ש . ואם כן מה כח ללמדנו ולחדש דבר מעתה ומה אט להכנס בזה להכריע בין סברות הראשונים ולומר על סב' דחד מנייהו דהינה אמת ח"ו ולשון זה דאין סברתו אמת לא ניתן לומר ואפי' לכתב אפילו על דברי האחרונים כ"ש ע"ד הראשונים אשר עלו וכו' בדברי הכענה"ת ואפילו בעה"ת גופיה דחלק עליו לא כ"כ עליו לא כלשון נקיה פליג עליה שכ"כ ח"ל ומסתב' דחף